

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΕΔΕΣΣΗΣ, ΠΕΛΛΗΣ ΚΑΙ ΑΛΜΩΠΙΑΣ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΚΑΙ ΒΙΟΣ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ ΤΗ Θ' ΤΟΥ ΜΑΪΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ἐποιήθη ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου ΙΩΗΛ
ΦΡΑΓΚΑΚΟΥ καὶ ἐκδίδεται τὸ πρῶτον
προνοία τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Ἐδέσ-
σης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ
εἰς πνευματικὴν ὠφέλειαν τῶν Ὁρθοδόξων.

ΑΘΗΝΑΙ 1979

Π Ρ Ο Λ Ο Γ Ο Σ

Ἀπὸ τῶν πρώτων Χριστιανικῶν χρόνων ἀναπέμπονται δοξολογίαι καὶ ὕμνοι πρὸς τοὺς Ἁγίους τοῦ Θεοῦ. Οἱ ἀνήκοντες εἰσέτι εἰς τὴν στρατευσμένην Ἐκκλησίαν, ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς ζῶντες, ὕμνοῦμεν τοὺς ἐν οὐρανοῖς θριαμβευτὰς ἀδελφούς μας καὶ συγχρόνως τοὺς παρακαλοῦμεν, ζητοῦμεν τὰς πρεσβείας των πρὸς τὸν Θεόν. Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνοι εὐχονται ὑπὲρ ἡμῶν. Πρεσβεύουν ὑπὲρ ἡμῶν, ὡς ἔχοντες παρησίαν πρὸς τὸν Θεόν. Ὁ ἅγιος ἀπόστολος καὶ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης βλέπει τὰς προσευχὰς τῶν Ἁγίων ὡς χρυσᾶς φιάλας πλήρεις θυμιαμάτων, δηλαδή ὡς πολύτιμόν τι (Ἀποκ. 5, 8).

Ἐπειδὴ λοιπὸν ὑπάρχει στενότατος σύνδεσμος μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῶν ἐν οὐρανοῖς ἀδελφῶν καὶ ἐπειδὴ ἔχομεν ἀνάγκην τῶν πρεσβειῶν αὐτῶν, ἔχουν συνταχθῆ ἱερὰ Ἀκολουθία καὶ Παρακλητικοὶ Κανόνες.

Ἀκολουθοῦντες τὴν παράδοσιν αὐτὴν καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ τιμήσωμεν τὸν ἅγιον Μεγαλομάρτυρα Χριστοφόρον καὶ νὰ ζητήσωμεν τὴν βοήθειαν αὐτοῦ, παρεκαλέσαμεν τὸν πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Ἰωὴλ Φραγκάκον, Ἱεροκέρυκα τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἵνα ποιήσῃ ἱερὰν Ἀκολουθίαν καὶ Παρακλητικὸν Κανόνα εἰς τὸν ἅγιον Χριστοφόρον.

Ἡ ἱερὰ Ἀκολουθία ἐγκριθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ὡς καλῶς ἔχουσα», ἐκδίδεται τύποις ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως πρὸς δοξολογίαν τοῦ Ἁγίου καὶ ψυχικὴν ὠφέλειαν τῶν Χριστιανῶν.

Ἐπὶ τούτοις εὐχόμεθα ὅπως «ὁ θαυμαστός Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ», διὰ πρεσβειῶν τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Χριστοφόρου, σκέπη τὰς Ἐνορίας, ἐν αἷς ἱεροὶ Ναοὶ πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου ἀνηγέρθησαν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὁδηγοὺς ὁχημάτων καὶ πάντας τοὺς Χριστιανούς.

Ἐν ἱερῷ Ἐπισκοπείῳ τῇ ια΄ Φεβρουαρίου 1979, Κυριακῇ Τελώνου καὶ Φαρισαίου.

Ἰ. Ο. Σιδέρου, Πρωτ. Ἀρχιεπισκ. Κωνσταντινουπόλεως

ΜΗΝΙ ΜΑ·Ι·Ω Θ'.

ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Γλώττη ψευδορρήμονι, ὁ δυσσεβέστατος τύραννος, ἠβουλήθη πανεύφημε, τὴν σὴν ἀμετάτρεπτον, καταλῦσαι γνώμην, ἀλλ' αἵματι μάκαρ, ἐν τῷ σταδίῳ θαυμαστῶς, τῆς ἀθείας γλωσσῶν τὸ φρύαγμα, μετ' ἤχου ἐξεφαύλισας, καὶ ὡς πανάγιον σφάγιον, προσ-
νήχθης τῷ κτίστῃ σου, Χριστοφόρε αἰοίδιμε.

Εἶφει τελειούμενος, μεγαλομάρτυς μακάριε, πρὸς τὰ ἄνω σκη-
νώματα, ἀνῆλθες γηθόμενος ὑπὸ τῶν ἀγγέλων, καὶ στέφος
τῆς νίκης, ἀναδησάμενος σοφέ, πολυταράχου ἐχθροῦ τὰς φά-
λαγγας, δεινῶς κατετραυμάτισας, δι' ὃ λιταῖς σου δεόμεθα,
Χριστοφόρε ἀπόστησον, ἀφ' ἡμῶν τὸν δυσώνυμον.

Ομιλον δημίων σου, τὸν ἐκτακέντα τῷ καύσωνι, ἀθείας πανόλ-
βιε, τοῖς ρεῖθροις κατήρδευσας, τῶν σεπτῶν δογμάτων, Χρι-
στοῦ τοῦ Σωτῆρος, καὶ σεβασμάτων τῶν ψευδῶν, τὴν ματαιότητα
ἀπεξήρανας, ἰσχύϊ τῇ τοῦ Πνεύματος, πανσθενουργῷ τοῦ Κυρίου
σου, ὡς ἀστὴρ θεοπύρσευτος, διαλάμπων τοῖς πέρασι.

Π ἄσαν πολυμήχανον, τῶν ἀσεβούντων ἀπόνοιαν, τῶν μελῶν τὴν ἐκπύρωσιν, χαλκοῦν ἱματίδιον, αἰκισμοὺς ἀφάτους, πορνῶν τὰς ἐφέσεις, ἐρεσχελίας τῶν γλυπτῶν, τὰς ἐπιθέσεις τοῦ πολεμήτορος, βελίαρ τοῦ ἀλάστορος, καὶ τὴν τῆς κάρας ἀπότμησιν, σταθερῶ τῷ φρονήματι, καθυπέστης πανάριστε.

Δόξα. Ἦχος α΄.

Τ οῖς φεγγοβόλοις σου λάμψεσι, τὸ σκότος τῆς πολυθείας ἐκδιώκων, τὴν παράφρονα τῶν διωκτῶν λύτταν κατέλυσας, καὶ λαμπρυνθεὶς τῇ τῶν ἄθλων λαμπρότητι, ἐχώρησας πρὸς τὴν τῆς κάρας ἐκτομήν, κληρούμενος τὰ οὐράνια. Ὅθεν τανῦν μετὰ τῶν μαρτύρων συναγάλλων, μὴ παύσῃ πρεσβεύων, Χριστοφόρε ἔνδοξε, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ω φθης μάρτυς Χριστοῦ, ὡς βότρυς ἀποστάζων, τὸν οἶνον ἱαμάτων, ὀξεῖα σου πρεσβεῖα, βροτοῖς τοῖς δεομένοις σου.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Κ ἄραν σου τὴν σεπτὴν, γενναίως ὑποκλίνας, ὦ Χριστοφόρε μάρτυς, τὴν τμησιν καθυπέστης, ὡς μάρτυς ἀξιόγαστος.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Δ ρόσον τοῦ Οὐρανοῦ, ἐν μέσῳ τῶν βασάνων, ἐδέχθης Χριστοφόρε, Χριστοῦ ἐπιφανέντος, αὐγαῖά σε πανεύφημε.

Δόξα. Τριαδικόν.

Ερωτι πτερωθείς, Τριάδος τῆς Ἀγίας, ἀθύρματα ὡς παίδων,
μυθεύματα εἰδώλων, ἐσκέδασεν ὁ πάντιμος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, τῶν ἀνυμνούντων Κόρη, τὴν κλησίν σου
τὴν θείαν, πρεσβείαις σου Παρθένε, πρὸς τὸν Υἱόν σου
Πάναγνε.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου
Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστῶμεν στίχους ς' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι.

Χριστοφόρον πολυάθλον, ἀνυμνήσαι συνέδραμον, ἐκ περάτων σήμερον θεοσύλλεκτος, φιλομαρτύρων παράταξις, ὠδὰς ἀναπέμπουσα, τῷ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν, τῷ σφοδρῶς κραταιώσαντι, ὡς Φιλάνθρωπος, ἐν παλαιστρα τὸν μάρτυρα τὸν μέγαν, καὶ αὐτῷ ἐπιφανέντι, ὡς παμφαέστατος ἥλιος.

Φοινηχθεὶς ἐν τοῖς αἵμασι, ὡς ἀμνὸς ἐθελόθυτος, τὴν ὁδὸν διώδευσας τοῦ Κυρίου σου, καὶ τοῦ Δεκίου ἡμαύρωσας, τὸ ἄθεον πρόσταγμα, Χριστοφόρε ἀθλητά, θαρσαλέω φρονήματι, καὶ βουλήματι, ὡς στρουθίον ρυσθεὶς ἐκ τῶν παγίδων, τῶν πολλῶν τοῦ πολεμίου, ἀνδροπρεπῶς παναοίδιμε.

Ποταμοῖς τῶν αἱμάτων σου, ἡγιάσθη τὰ πέρατα, καὶ δαιμόνων στίφη κατεποντίσθησαν, τῶν ὀπλιτῶν δὲ ὁ ὄμιλος, ἰδὼν σου τὸ ἄτρεπτον, ἐνευρώθη ἀληθῶς, προσχωρήσας εἰς σκάμματα, τὰ ἐπώδυνα, μετὰ σοῦ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, ἐν βασάνοις Χριστοφόρε, τῶν ἀθλοφόρων ἰσότιμε.

Δυσμορφίαν τοῦ σώματος, ἐνεργεῖαις τοῦ Πνεύματος, ὁ Χριστὸς ἐκάλλυνε θεοδόξαστε, καὶ τῶν βροτῶν ὠραιότατος, φανεὶς τοῖς χαρίσμασι, τοὺς συνόντας σοι καλῶς, πρὸς τὸ στάδιον ἤγαγες, πανσεβάσμιε, ἀνασπάσας αὐτῶν ἐκ τῆς καρδίας, τῶν γλυπτῶν τὴν ἀθειάν, ὀλεθροτόκον πανεύφημε.

Χριστοφόρου τὰ τρόπαια, ποῖα γλῶσσα μερόπειος, ἀνυμνήσαι σήμερον δυνηθήσεται; ἐν τῷ σταδίῳ γὰρ ἔδραμε, ποτὲ ὁ πανίερος, ἀγαλλόμενος σφοδρῶς, καὶ πυκτεύων ἐν σκάμματι, ὑπεσκέλισε, τοῦ τυράννου τὰ χάσματα γενναίως, ὡς ἀλείπτῃς εὐσεβείας, καὶ τῶν δογμάτων ὑπέρμαχος.

Χιτωνίσκον τὸν χάλκειον, πυρωθέντα ἐδρόσιζε, Παρακλήτου Πνεύματος ἢ ἐπίπνοια· τὰς μηχανὰς γὰρ τοῦ δράκοντος, ραδίως ἠδάφισας, Χριστοφόρε ἄθλητά, σταθηρᾷ διανοίᾳ σου, ἀξιόγαστε, καὶ στολὴν τῆς ψυχῆς σου πορφυρώσας, ταῖς ροαῖς τῶν σῶν αἱμάτων, οὐρανοχάλκευτος γέγονας.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Τῶν μεγαλομαρτύρων καλλονήν, τὸν τῆς εὐσεβείας στεφανίτην καὶ κήρυκα τῆς πίστεως, κατὰ χρέος ἐν ὧδαῖς εὐφημήσωμεν· χαίροις πρὸς αὐτὸν φωνοῦντες, ὁ τὸ αἶμα ἐκχύσας τὸ οἰκεῖόν σου ὡς ὕδωρ· χαίροις ὁ τὸν Χριστὸν εὐρῶν ἀντιλήπτωρα, καὶ τῶν δυσμενῶν συνθλάσας τὴν μυριώνυμον φάλαγγα, τῇ σῆς γενναιότητι καρδίας· χαίροις τῶν ὁμοφρόνων σοι ἀγαλλίαμα καὶ τοῦ τυράννου τοῦ δεινοῦ ἢ κατάπτωσις, Χριστοφόρε ἀοίδιμε, ὁ ἐν τοῖς στέρνοις, τὸν Δεσπότην σου βαστάσας· ὃν ἰκέτευε λιταῖς σου πανθαύμαστε, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἵσοδος, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 43, 9-14)

Τάδε λέγει Κύριος· πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα; ἢ τὰ

ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουστὰ ποιήσει ἡμῖν; ἀγαγέτωσαν, τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ· γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς μου, ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε καὶ συνῆτε ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός καὶ μετ' ἐμέ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων· ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός. Ἐτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος· ποιήσω καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς, ὁ ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 3, 1-9)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἐξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ· καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀληθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπῆ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 5, 15 — 6, 3)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βα-

σίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα, ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ρομφαίαν· συνεκπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι· ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς. Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλους ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν. Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'.

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ ἡ τῶν μαρτύρων παράταξις, κατέχουσα ἐν κόλποις, ὡς λαμπρὰν προσθήκην, Χριστοφόρον τὸν πανεύφημον· ἀρρενοφρόνως γὰρ πυκτεύσας, καὶ τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν τελέσας, τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου εἴληφεν. Ὅθεν καὶ ἡμεῖς, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτοῦ τεμένει, σήμερον συνδραμόντες ἀνακράζομεν· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Οντως Χριστοφόρε πολυάθλε, τὴν θλάσιν τῶν μελῶν, ἐθελουσία γνώμη καθυπέμεινας· σοῦ γὰρ ὡς θεόδεκτον σφάγιον, τῷ Κυρίῳ δουλεύοντος καὶ τῷ πνεύματι ζέοντος, ὁ παράνομος τύ-

ραννος, ἀθλίως ἐξετραχηλίσθη. Διὸ ἱκετεύομεν, μὴ διαλίπης πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος γ'.

Ο ἀπατήσας ἐν τῇ Ἐδέμ τὴν προμήτορα, πορνικὴν ξυνωρίδα, κατὰ σοῦ δολίως ἐκίνησεν· ἀλλ' ἱερωτάτοις σου λόγοις, ταύτας πρὸς τὸν Χριστὸν ζωγρήσας, τὸν παλαμναῖον συνέτριψας· τῆς γὰρ ματαίας ἡδονῆς καὶ ψυχοφθόρου λύμης, τὴν ἀγωγὴν καταλιποῦσαι, ὡς ἀμνάδες προσήχθησαν τῷ βασιλεῖ τοῦ παντός. Ὅθεν Χριστοφόρε πανένδοξε, σὺν Ἀκυλίνῃ τῇ θεόφρονι καὶ Καλλινίκῃ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ'.

Β αβαὶ τῆς ἀλλοκότου ἐπινοίας τῶν εἰδωλομανέντων! Τὸν μάρτυρα ἰδόντες ἐγκαρτερήσαντα, τοῖς αἰκισμοῖς ἕως τέλους, ἔπνεον μένεα, κατ' αὐτοῦ οἱ παμπόνηροι. Τὰ ἐπίπονα σκάμματα, τὰ πολύπλοκα θήρατρα, καὶ τὰ δεινὰ παλαίσματα τῇ τοῦ Χριστοῦ δυνάμει, Χριστοφόρε ἐσκέδασας. Ὅθεν καὶ ἡμεῖς, τὴν μνήμην σου τελοῦντες, τῶν ἀγωνισμάτων μνημονεύομεν λέγοντες· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Ε ἕνον καὶ παράδοξον ὄντως, τὸ ἐν σοὶ τελεσθὲν μυστήριον. Ὁ τροφεὺς τῆς κτίσεως, ὤφθη ἐν τῇ καμίνῳ τῆς φλογός, ἀναψύχων σε. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, καθορᾶται ὑπὸ σοῦ πανσεβάσμιε. Ὅν πάλαι ἰδὼν Ἡσαΐας, ἔφριξε καὶ ἐφοβήθη, ὡσανεὶ φίλος φίλῳ διαλέγεται πανόλβιε. Ὁ πηγὰς καὶ ἀβύσσους ἐξουσιάζων, τῇ νοτίδι τῆς χάριτος ἀπεμάρανε, τοῦ πυρός τὸ ἀνεπίσχετον ρεῦμα· ὃν ἱκέτευε, Χριστοφόρε πολὺαθλε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι μάρτυρες.

Πρὸς πάλιν χωρήσας ἀνδρικῶς, ἐν ἀρχαίοις ἔτεσι, μακαριώτατε ἔσβεσας, ὡσεὶ ἀράχνια, εἰδωλομανέντων, κενοφώνων ρήματα, ταῖς σαῖς ἀμετατρέπτοις ἐνστάσεσι, καὶ ἐν τοῖς αἵμασι, τοῖς τιμίοις σου πανάριστε, Χριστοφόρε, μαρτύρων ἀγλαΐσμα.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Σημεῖα καὶ τέρατα σεμνέ, ὑπὸ σοῦ γεγόνασι, τῇ παντουργίᾳ τοῦ Πνεύματος, ἡ ράβδος ἤνθησεν, ὡσπερ τοῦ προφήτου, Ἄαρῶν τοῦ μάκαρος· ἡ βρῶσις ἐπληθύνθη τῇ χάριτι· ἄγγελος ὤφθη σοι, καὶ ἠλλοίωσας πρὸς κρείττονα, τῶν δημίων, δυσώνυμον ὄμιλον.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Βαβύλας ὁ θύτης τοῦ Χριστοῦ, Ἐπισκόπων κλείσμα, εἰς Ἀντιόχειαν πρόπαλαι, Ἁγίῳ Πνεύματι, μάρτυρα Κυρίου, τὸν κληθέντα Ρέπρεβον, καλῶς πρὸς τὸ σωτήριον φῶτισμα, ἐποδηγέτησε, Χριστοφόρον ὁ αἰόδιμος, προσφωνήσας, αὐτὸν ἐν τοῖς ὕδασι.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄.

Οὐκ ἐν πειθοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας, ἀλλ' ἐν δυνάμει Πνεύματος, τὸν ἐχθρὸν κατέβαλες, Χριστοφόρε αἰόδιμε. Ποία γλῶσσα εὐφημήσεται, τῶν στρεβλώσεων τὰς ἀλγηδόνας, τὰς ἐπὶ τῶν νώτων μαστιγας, τὰς τομὰς καὶ τὰς ξέσεις, ἃς ὑπήνεγκας δι' ἀγάπην, τοῦ σαρκὶ παθόντος Χριστοῦ. Καὶ νῦν μετὰ τῶν μαρτύρων συναγαλλόμενος, μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Νῦν Ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος γ'. Θείας Πίστεως.

Ρεῖθροις αἵματος, πεφοινιγμένος, πρὸς τὰ δώματα, τῶν ἀθλοφόρων, ἀπὸ γῆς μετετέθης μακάριε· ὡς γὰρ ἀμνὸς Χριστοφόρε ἀμώμητος, ὑπὲρ Χριστοῦ τὴν σὴν κάραν ὑπέκλινας· μάρτυς ἔνδοξε, αἰεὶ τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τὸ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μυρίας ἀπειλάς, κατεφρόνησας μάρτυς, τῷ ξίφει τοῦ Σταυροῦ, ὀπλισθεὶς Χριστοφόρε· φλογὸς γὰρ ἀπεμάρανας, ἀσινῶς τὴν ἐκπύρωσιν, νοτιζόμενος, τῇ θείᾳ δρόσῳ Κυρίου· ὃν ἰκέτευε, ταῖς σαῖς ἀγίαις πρεσβείαις, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Δόξα. Ὁμοιον.

Ωθαύματος φρικτοῦ, Χριστοφόρος ὁ θεῖος, χιτώνιον χαλκοῦν, πυρωθὲν ὑπ' ἀνόμων, ἐνδύεται στερρότατα, διαμένων ἀλώβητος· δι' ὃ ἅπαντες, δοξολογοῦσι τὸν Κτίστην, ὀρῶντες τὸν μάρτυρα.

Καὶ νῦν. Τὸ τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνη σήμερον.

Ως ἀρνία ἄκακα, ξίφει σφαγέντα, μετὰ σοῦ ἐνήθλησαν, ἐκ τῶν συνόντων σοι πολλοί· ὅθεν τανῦν συγχορεύουσι, τοῖς πρωτόκοις, Χριστοῦ οἱ πανάριστοι.

Δόξα. Ὁμοιον.

Ασελγῶν ἠλλοίωσας, γυναιῶν ἦθος, Χριστοφόρε ἐνδοξε, ἱερολόγῳ διδαχῇ, τῆς τρισηλίου θεότητος, ἀποξηράνας, εἰδώλων μυθεύματα.

Καὶ νῦν. Τὸ τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον, τῆς φωταυγοῦς σου μορφῆς, Σωτῆρ περιήστραψε, τοῦ Χριστοφόρου ψυχὴν, ὑπὲρ τὸν ὀρώμενον ὄθεν καὶ τῶν τυράννων, φυγαδεύει τὸ θράσος, φλέγει δὲ τῶν δαιμόνων, φρυγανώδη ἀπάτην· διόπερ Χριστέ, αἰεὶ εὐλογοῦμέν σε.

Δόξα. Ὅμοιον.

Εἰς φρέαρ σὲ δήμιοι, συντετριμμένοι ποτέ, ὡς γράφει τὸ λόγιον, τοῦ Πατριάρχου Δαυτῆδ, ἀπέριψαν πάντιμε, δήσαντες τῇ ἀλύσει, τῶν χειρῶν ξυνωρίδα, σοῦ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Κτίστου, γεγονότος θυσία· διό σε Χριστός, ταχὺ ἐξανέστησε.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον τὸ ἐν τῷ Ὁρθρῶ τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

Ὁ Ν' Ψαλμός.

Δόξα.

Ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου, πρεσβείαις ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β΄.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Σ ἡμερον ὁ μάρτυς ξίφει τελειοῦται, καὶ καταισχύνῃς ὁ βρόχος συσφίγγει τὸν βελίαρ. Σήμερον ὀρύξας τάφον, ὁ τῶν δημίων ἀπάνθρωπος τύραννος, ἐν αὐτῷ καταβαίνει. Σήμερον ὁ οὐρανὸς τὸν μάρτυρα πανδημεὶ ὑποδέχεται, καὶ ἡ γῆ παιίνεται, τοῖς ρείθροις τῶν αἱμάτων. Διὸ πάντες Χριστοφόρε, τὸ χαῖρε προσφωνοῦμεν λέγοντες· χαίροις μάρτυς ἀήττητε.

Εἶτα οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

«Τοῦ Χριστοφόρου ἄγομεν μνήμην ὕμνοις».

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Τ οὺς ποταμοὺς τῶν αἱμάτων σου ἀθλητά, ἀνυμνεῖσθω σήμερον, πᾶσα γλῶσσα γηγενῶν, ἐν ᾠδαῖς καὶ ὕμνοις ψαλμικῶς, Χριστοφόρε τοῦ Χριστοῦ, τὸ θεῖον σφάγιον.

Ο θεϊκὴν παντευχίαν ἀναλαβὼν, καὶ τῆς πλάνης φρύαγμα, ἀνασπάσας ἀνδρικῶς, μετετέθης μάρτυς πρὸς μονάς, Βασιλείας τῆς Καινῆς, θεοφορούμενε.

Υ πομονῆς τὸ κειμήλιον ἀληθῶς, Χριστοφόρε ἐνδοξε, ἀνεδείχθης ἐν δεινοῖς, καὶ φωτὶ τῷ θείῳ λαμπρυνθείς, τῶν εἰδώλων σκοτασμόν, μάκαρ ἐδίωξας.

Θεοτοκίον.

Χ αῖρε Μαρία κυρία πάντων ἡμῶν, χαῖρε Κόρη ἄσπιλε, χαῖρε μῆτερ τῆς ζωῆς, χαῖρε ἄστρον ἄδυτον βροτῶν, χαῖρε ὄρος τοῦ Θεοῦ, τὸ ἀλατόμητον.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Ρυσθῆναι μάκαρ τῶν κακῶν, ἐπεπόθεις εἰδώλων, καὶ δεινῆς τυραννίδος, διαρρηῆξαι τοῦ Σαταῶν· διό σοι ὤφθη Σωτήρ, κατηφείας πάσης σε λυτρούμενος.

Ιλὺν ἀτόπων ἡδονῶν, τῶν φυσάντων γονέων, καὶ τῶν σῶν προπατόρων, ἐκτινάξας πρὸς τὸ φῶς, τὸ ἄκτιστον γεγηθῶς, Χριστοφόρε ἔνδοξε προσέδραμες.

Σταυροῦ δυνάμει θαυμαστῶς, τοῦ βελίαιρ τοὺς πλόκους, καταλύσας παμμάκαρ, ἐδειγμάτισας αὐτόν, σὺν τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ καὶ ψυχὴν σου μάρτυς ἠλευθέρωσας.

Θεοτοκίον.

Τῶ κράτει Μῆτερ τῶν παθῶν, ριπισθεὶς ἐν τῷ λάκκῳ λογισμῶν τῶν κακούργων, καταβέβηκα ἀγνή, καὶ ἐν ὀδύνῃ βοῶν, νοητῶν δρακόντων με ἐξάρπασον.

Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῆς μορφῆς σου θεόφρον, φύσει τὸ ἄκοσμον, τῇ προαιρέσει καὶ γνώμῃ ἐκαλλοποίησας, ὅτι δοχεῖον δωρεῶν, τοῦ θείου Πνεύματος, τὸ ἀκένωτον φανείς, ἀνεδείχθης ποδηγός, ἀνθρώπων μαρμαρυγαῖς σου, καὶ νῦν ἀπαύστως πρεσβεύεις, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τὸ τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Ον πάντα ἔτρεμον, βροτῶν συστήματα, πρὸ τῶν ἄθλων θαμβοῦται τῶν σῶν σοφέ, σοῦ φωνοῦντος ἅγιε· Τῶ σταυρωθέντι δι' ἡμᾶς, πρέπει πᾶσα ἡ προσκύνησις.

Φωτὶ τῆς χάριτος, Σωτήρ κατηύγασας, τὴν ψυχὴν Χριστοφόρου θεοπρεπῶς, πᾶσαν τὴν σκοτόμαιναν, τῶν φθισιμβρότων διδαχῶν, ἐκφαυλίσας ὡς Φιλάνθρωπος.

Ο γῆν καὶ θάλασσαν, δρακί σου Κύριε, περιέπων ἀκόπως ὡς πλαστουργός, τὰ μηχανουργήματα, τοῦ ἀρχεκάκου πτερινιστοῦ, ἀπὸ τοῦ μάρτυρος ἀπέστησας.

Θεοτοκίον.

Ρ ευστήν καὶ βρότειον, τὴν φύσιν εἴληφε, ὁ Υἱός σου Παρθένε ξενοπρεπῶς, καὶ θεώσας πρόσλημμα, δι' εὐσπλαγχνίαν ὡς Θεός, ταύτην ἄρρευστον ἀνέπλασε.

ᾠδὴ ε΄. Ἦθ̄ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Ο θνεῖον τὸ δόγμα καὶ μωρόν, τῶν παρανομούντων δυναστῶν, τοῖς πιστοῖς μάκαρ ἐδήλωσας, ἐλευθέρᾳ μάρτυς φωνῆ, ὡς θεῖον πτηνόν, ὁδὸν τῆς σωτηρίας αὐτοῖς δεικνύμενος.

Υ πὸ ρημάτων τῶν σῶν ποτέ, τῶν πορνευομένων ξυνωρίς, πρὸς σωτηρίας τὸν δίαυλον, ἐκ τοῦ λάκκου ἤχθη θηρῶν, τῶν ὄντως δεινῶν, παθῶν τῶν ψυχολέθρων, τοῦ κοσμοκράτορος.

Α λήκτου πάντιμε χαρμονῆς, τῆς τῶν ἐφημέρων προελών, πρὸς κληρουχίαν τὴν ἄνωθεν, Χριστοφόρε μάρτυς σοφέ, ὡς πύκτης Χριστοῦ, στολῆ πεφοινιγμένη, σὺ προσεχώρησας.

Θεοτοκίον.

Γ ενοῦ τοῖς μέροσι βοηθός, ὡς ἐν τῷ πελάγει ὁ φανός, καὶ τῆς ψυχῆς τὸ κλυδώνιον, ταῖς λιταῖς σου Κόρη ἀγνή, ἀπέλασον νῦν· διό σε ὁμοφρόνως, καθικετεύομεν.

ᾠδὴ ς΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ω ς στῦλος ἀκλόνητος, τὰς πυρώσεις ὑποστάς, τοὺς αἰκισμοὺς τοῦ σώματος, καὶ χαλκοῦν ἱματίδιον, ἀκρατῶς ἐβόας· Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Μ αινέσθω τὰ κύματα, ἀθείας τὰ πυκνά, πολυθείας πέπτωκε, τῶν σεβασμάτων, ἅπαντα τὰ γλυπτὰ, ροῆ τῶν αἱμάτων σου,

Χριστοφόρε μαρτύρων ἰσοστάσιε.

Ε νθέως τὴν ἄτολμον, συμμορίαν ὀπλιτῶν, φωταγωγήσας ἔνδοξε, τοῦ τυράννου κατέλυσε μηχανάς, καὶ πάντα τὰ σκάμματα, Χριστοφόρε ἀγγέλων ὁμοδίαιτε.

Θεοτοκίον.

Ν εφέλη ὀλόφωτε, καὶ αὐγὴ ὡς μυστική, Δικαιοσύνης ἥλιον, τῆς Βασιλείας μῆτερ τῶν Οὐρανῶν, ἀσπόρως ἐκύησας, τῶν βροτῶν καινουργήσασα τὸ φύραμα.

Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τ ομαῖς σπαθισθεῖς, καὶ ἄθλοις ἐγκοσμούμενος, τυράννου ἰσχύν, ἐκ ρίζης ἀνέσπασας, Χριστοφόρε χάριτι· ὅθεν πάντα τὰ λίθινα, τῷ σῶ αἵματι ἔπληξας, ὡς μάρτυς ἀήττητος πανόλβιε.

Ὁ Οἶκος.

Ρ ιζοτομήσας τῆς πλάνης τὸ δαιμονῶδες γαυρίαμα, καὶ ὀλοκαρδίως ποθήσας, τῆς κάρας τὴν ἐκτμησιν, ἐκλινας τὸν αὐχένα, ἀθλητὰ τοῦ Χριστοῦ πανεύφημε. Σὺ γὰρ ὀλοκάρπωμα γέγονας, προσκομίζων τὸ ἴδιον αἷμα τῷ σῶ Δεσπότη φαιδρῶς. Διὸ ἐμβατεύεις εἰς οὐρανοὺς μετὰ τῶν μαρτύρων συναγαλλόμενος καὶ κοινωνῶν τῆς λαμπρότητος τοῦ Κυρίου. Ὅθεν μὴ παύση πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε Χριστοφόρε, ὡς μάρτυς ἀήττητος πανόλβιε.

Τῇ Θ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Χριστοφόρου.

Στίχοι.

Τμῆσιν φέρων κάρας ὁ Χριστοφόρος
τοῦ πτερνιστοῦ ἔθλασε μυσαρὸν θράσος.

Φασγάνῳ ἀμφ' ἐνάτῃ Χριστοφόρος ἀπῆρε βίου.

Ο ὕτος ὁ ἐν μάρτυσι θαυμαστός λέγεται ὅτι ἦν ἀπὸ χώρας εἰδωλολατρῶν, τῶν κατεσθιόντων τοὺς ἀνθρώπους καὶ ὅτι πρότερον ἀνθρώπους ἤσθιεν, ὕστερον δὲ μετὰ τὸ πιστεῦσαι Χριστῷ μετεμορφώθη. Τὸ ἀρχικὸν αὐτοῦ ὄνομα ἦν Ρέπρεβος, ὅπερ σημαίνει ἀδόκιμος καὶ ἀποδοκιμασμένος. Κατασχεθεὶς αἰχμάλωτος ἐν πολέμῳ ὑπὸ κόμητός τινος καὶ ἀνθρωπίνως μὴ δυνάμενος φθέγξασθαι, προσῆύξατο τῷ Θεῷ καὶ ἐπέμφθη αὐτῷ ἄγγελος παρασκευάσας αὐτὸν εἰς τὸ λαλεῖν. Ὑστερον δέρεται ὑπὸ Βακχείου τινός, ὅστις καὶ ἀνήγγειλε τῷ Βασιλεῖ περὶ αὐτοῦ καὶ διὰ τὸ ἄγριον καὶ βλοσυρὸν τῆς ὄψεως αὐτοῦ.

Ὁ οὖν Δέκιος ἀπέστειλε διακοσίους στρατιώτας ἵνα κατὰσχωσι καὶ ἀγάγωσιν αὐτὸν δεδεμένον ἐν τοῖς βασιλείοις. Οὗτοι ἰδόντες τὸν μακάριον Χριστοφόρον ποιοῦντα σημεῖά τινα ἐπίστευσαν τῷ Κυρίῳ, βαπτισθέντες ὁμοῦ μετὰ τοῦ μάρτυρος εἰς τὴν Ἀντιόχειαν ὑπὸ τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βαβύλα. Ὅτε παρέστη τῷ κριτηρίῳ τοῦ τυράννου, ἐπέμφθη ὑπὸ τοῦ Δεκίου δολίως ξυνωρίς ἀσέμνων γυναιῶν, ἡγουν ἡ Καλλινίκη καὶ ἡ Ἀκυλίνα, ἵνα αὐτὸν ζωγρήσωσιν εἰς τὴν πορνείαν. Ζωγρηθεῖσαι ὁμως αὗται ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν, ἐκοιμήθησαν κεφαλοτομούμεναι καὶ εἰλήφασιν τὸν λαμπρὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον.

Εἶτα ὁ δυσώνυμος βασιλεὺς Δέκιος πολλὰς βασάνους ἐπήνεγκε κατὰ τοῦ μάρτυρος. Ἐνδύσας αὐτὸν χαλκοῦν ἱματίδιον, ἐπιρρίψας αὐτὸν εἰς φρέαρ συντετριμμένον, ξιφοτομήσας καὶ κακοποιήσας ἀπέτεμε τὴν τιμίαν αὐτοῦ κάραν τῇ θ' τοῦ Μαΐου μηνός.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο.

Μ ολυσμοῖς τῆς ἀσελγείας ἀμαυρώσασα, κάλλος θεουργηθείσης στολῆς, ἡ δυὰς ἀσέμνων γυναιῶν, μάρτυς ὑπὸ σοῦ, ἐπέισθη βοῆσαι θαυμαστῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ν ὦν βελίαρ καθρέθη τὸ γαυρίαμα, ὄμβροις τῶν σῶν αἱμάτων πνιγείς· ὡς ὀπλίτης γὰρ Χριστοφόρε, ἔθλασας αὐτοῦ, τὴν κά-

ραν βοῶν σεμνοπρεπῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Η ἔδραία καταβάλλει σου πεποίθησις, τὸ σθένος τῶν ἀθέων βροτῶν, τοὺς συνόντας δὲ πρὸς τὰ κρείττω, ὄφθης ποδηγῶν, κραυγάζων θεόφρον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μ ακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασα, τὸν Λόγον τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς, μελωδήσασα, ἐκ τοῦ πλήθους πάλαι τῶν πιστῶν, γυνή τις ἐδίδαξε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ ἡ'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὀσίοις.

Η σορὸς τῶν τιμίων μάκαρ λειψάνων σου, ὑπὸ Πέτρου τοῦ θύτου καθωραϊζεται, μύροις τοῖς τερπνοῖς· δι' ὃ πάντες ἐκραύγαζον· Ἀνυμνολογοῦμεν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ν οερῶν αἱ δυνάμεις ὑπερεθαύμασαν, τῶν σῶν ἄθλων ἰδοῦσαι τὸ καρτερόψυχον, μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐν θάμβει ἀνεμελπον· Ἀνυμνολογοῦμεν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υ πὸ μάλης λαμπάσι ποτὲ ἐφλέγεσο, ἀλλ' ἡ δρόσος ἡ ἄνωθεν τοῖς σοῖς καύμασι, θεῖον γλυκασμόν, Χριστόφορε ἐπέσταξε· ὅθεν ὑμνολόγεις Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μ αριάμ σοῦ τὸ ἄσπιλον ὑπερκείμενον, νοῶν πάντων ὑπάρχει Θεοχαρίτωτε· ὅθεν τῶν βροτῶν, ἡ χορεία κραυγάζει σοι· Ἀνυμνολογοῦμεν Υἱόν σου Θεοτόκε.

ᾠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ν οὸς τρισμάκαρ, τὸν ζόφον λέλυσο, καὶ τὴν πυκνὴν ὁμίχλην ὀφλημάτων ἀπέλασον, ἀφ' ἡμῶν τῶν σήμερον βοώντων πιστῶς, σὸν ὕμνον Χριστοφόρε· ὅθεν εἰκόνι σου, πίστει παρεστῶτες τὸν αὐχένα ὑποκλίνομεν.

Ο φθεις τῷ κάλλει Χριστέ προσώπου σου, ὃ οὐ τολμᾷ ὁ δῆμος τῶν ἀγγέλων θεάσασθαι, Χριστοφόρου ψυχὴν περιήστραψας, πᾶσαν μηχανουργίαν, τοῦ πολεμήτορος, σὺν ταῖς κακουργίαις δυναστῶν κατατροπούμενος.

Ι ἄται πάντας σεμνὲ ἢ κλησίς σου· τῶν ἀμαξῶν ὑπάρχει ἢ λυχνία αἰείφωτος, τῆς πανώλους ἐστὶν ἢ ἀφάνεια, λύμης τε ἀνιάτου τὸ καθαρτήριο, καὶ τῶν δαιμονώντων ἐλατῆρ θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Σ αρκός σου μῆτερ Παρθένε φύραμα, ὃ τῷ Πατρὶ ὁμότιμος Υἱὸς καὶ τῷ Πνεύματι, δανεισθεὶς τῇ χάριτι, λαμπρύνει ἀγνή, φύσιν τὴν ἡμετέραν, τὴν ἀμαρτήμασιν, ὅπως σκοτισθεῖσαν συνεργεία τοῦ πτερνίσαντος.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸς τοῖς ἄστροις.

Π εφοινιγμένην χλαῖναν, τοῖς τῶν αἱμάτων σου κρουνοῖς, περιβληθεὶς Χριστοφόρε, νικητικῶς εἰς τὰς μονάς, τῶν Οὐρανῶν μετετέθης, ὡς στεφανίτης Κυρίου.

Π επυρσευμένος μάρτυς, τῷ θείῳ ἔρωτι Χριστοῦ, αὐτοθελῶς προσκομίζεις, τῷ σῷ Δεσπότη σεαυτόν, ὡς ὀλοκάρπωμα θεῖον, ὧ ἀθλητὰ Χριστοφόρε.

Καὶ τὸ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Η τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, λαμπρῶς ἀγάλλεται, ἐπὶ τῇ θείᾳ μνήμῃ, τοῦ κλεινοῦ Χριστοφόρου· τῆς πλάνης γὰρ τὸ δένδρον ριζοτομῶν, τῶν ἀθέων σεβάσματα, καὶ τοῦ τυράννου τὸ θράσος τὸ μανικόν, θεοφρόνως ὑπεσκέλισε.

Τ οῖς φεγγοβόλοις σου λόγοις, νοὸς τὸ ἄστατον, τῶν πορνικῶν γυναιῶν, καὶ δημίων ἰθύνας, πρὸς τρίβον σωτηρίας τὴν ἀσφαλῆ, καὶ πολλῶν ὁμοφρόνων σοι, ἐπιστηρίζας τὴν πίστιν εἰς τὸν Χριστόν, πρὸς τὰ σκάμματα ἐχώρησας.

Κ ολαστηρίων ἀφάτων, τὰ κινδυνεύματα, τῇ θεοψίᾳ μάρτυς, τοῦ προσώπου Κυρίου, παμμάκαρ ἐνηδόμενος θαυμαστῶς, ὡς τὸ ἄσειστον τείχισμα, ἐν τῷ σταδίῳ συνέτριψας κραταιῶς, Χριστοφόρε πανσεβάσμιε.

Ο λοκαρδίως τὸ αἷμα, τὸ σὸν πανόλβιε, ὑπὲρ Χριστοῦ ἐκχύσας, τῶν δαιμόνων τὰ στίφη, ἐπόντισας ὡς πάλαι τὸν Φαραῶ, τῇ δυνάμει ὁ Κύριος, καὶ συμπολίτης μαρτύρων ἐν οὐρανῷ, ἀνεδείχθης παναοίδιμε.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Σ αλπίζωμεν ἐν σάλπιγγι ἀσμάτων, βοήσωμεν τῷ πνεύματι, ψαλμικῶς δὲ πανηγυρίζωμεν, τῇ χαρμοσύνῃ μνήμῃ τοῦ ἀθλοφόρου Χριστοῦ. Βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες συνελθέτωσαν, καὶ τὸν στεφανίτην τιμάσθωσαν ἐν ὕμνοις, ὡς τὸ σκότος λύσαντα, τῶν σεβασμάτων ψευδῶν θεῶν, τῇ ἰσχύϊ τοῦ Παρακλήτου. Φιλεόρτων τὰ συστήματα, τὸν τῆς Ἐκκλησίας τροπαιοφόρον ὀπλίτην, συνδραμόντες εὐφημήσωμεν· εὐσθενείας τὸν θησαυρόν, τῶν ἀσθενῶν θεραπείαν, τῆς πολυθείας τὴν λύσιν, τὸν τρόπον τῶν γλυπτῶν θεῶν, τὴν ἠδύφθογον τῆς εὐσεβείας λύραν, τὸν καθαιρέτην δεινοῦ βελίαρ, τὸν ποταμὸν τῶν πολλῶν χαρίτων, ἀπάντων τῶν γηγενῶν ἱατρὸν ἄριστον, μάρτυρα τοῦ Κυρίου, ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἶπωμεν· Χριστοφόρε θεόληπτε, ἐμφρούρησον ἡμᾶς, τῇ σῇ ἐπιστάσιᾳ, καὶ πρέσβευε τῷ σῷ Δεσπότη, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ τυπικά, οἱ Μακαρισμοί, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀγίου ἡ γ' καὶ ς' Ὁδῆ. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις ἀθλοφόρων ἢ καλλονῆ, χαίροις τροπαιοῦχε καὶ ἐν μάρτυσι θαυμαστέ, χαίροις Χριστοφόρε, Χριστοῦ ὁ στεφανίτης, καὶ πάντων τῶν ἀγγέλων ὁ ὁμοδίαιτος.

